

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. H.**, IČO: ...,
se sídlem Z. 82/24, D. u T.,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
se sídlem Řetězová 2, 405 02 Děčín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2019, č. j. KUUK/134125/2019/DS, JID: 159634/2019/KUUK/Kubr,

takto:

- I.** Žaloba **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu osobně dne 20. 12. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství ze dne 4. 10. 2019, č. j. KUUK/134125/2019/DS, JID: 159634/2019/KUUK/Kubr, jímž bylo zamítnuto jako opožděné její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, ze dne 4. 3. 2018, č. j. MMUL/OPA/OKS/242759/2018/VoA, kterým byla uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“), a v souladu s ust. § 125f odst. 4 téhož zákona jí byla uložena sankce pokuty ve výši 2 500 Kč a současně jí byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupkového jednání se žalobkyně měla dopustit tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 odst. 3 silničního zákona dne 7. 9. 2018 v 7:36:00 hodin v křižovatce ulic U Nádraží – v Jirchářích, směr předmostí v Ústí nad Labem nezajistila, aby při užití vozidla tovární značky Ford, r. z. „X“, na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, kdy blíže neustanovený řidič uvedeného vozidla se neřídil světelným signálem „Stůj“ a nezastavil vozidlo před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, čímž porušil ust. § 4 písm. c) silničního zákona a dopustil se přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona, čímž provozovatel vozidla naplnil shora specifikovanou skutkovou podstatu přestupku.

2. Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. **lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem**, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**.
3. Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
4. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.
5. K výzvě soudu žalovaný předložil kompletní správní spis včetně originálu žalobou napadeného rozhodnutí s dokladem o jeho žalobkyni, která ve správním řízení nebyla nikým zastoupena, spolu s písemným vyjádřením k žalobě. Na základě toho pak soud mohl náležitě ověřit, kdy začala žalobkyni běžet lhůta pro podání správní žaloby, a následně posoudit, zda byla či nebyla zachována lhůta pro podání správní žaloby, neboť před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě nepochybně patří.
6. Z obsahu správního spisu soud k otázce dodržení zákonné lhůty k podání správní žaloby zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo legitimně doručováno žalobkyni do vlastních rukou prostřednictvím pošty na adresu jejího sídla, která se shoduje s adresou sídla uváděnou žalobkyní i v řízení před soudem. Žalobkyně byla poštovní doručovatelkou vyzvána k vyzvednutí zásilky dne 8. 10. 2019, a jelikož si zásilku ve lhůtě deseti dnů nevyzvedla, byla jí tak doručena fikcí dne 18. 10. 2019. Tento den, tj. 18. 10. 2019, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Na tomto místě soud poznamenává, že žalobkyně nesprávně v žalobě dovozovala, že určujícím dnem pro počítání dvouměsíční lhůty k podání

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

předmětné žaloby je datum 21. 10. 2019, kdy jí bylo žalobou napadené rozhodnutí vloženo do schránky, a to s ohledem na jednoznačnou dikci zakotvenou v ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. V tomto ustanovení je totiž výslovně uvedeno, že pokud si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

7. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byl tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pátek **18. 10. 2019** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve středu **18. 12. 2019**.
8. Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žalobu žalobkyně osobně podala do podatelny soudu **až dne 20. 12. 2019**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z otisku razítka podatelny soudu.
9. Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného spolu se správním spisem a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo jinak, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl soud nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku I. usnesení bez dalšího odmítnout. V této souvislosti soud ještě poznamenává, že opožděnost žaloby vyplývá i doložky právní moci vyznačené na originále žalobou napadeného rozhodnutí s datem 18. 10. 2019, které tvoří nedílnou součást předloženého správního spisu. Dále soud podotýká, že odmítnutí žaloby pro opožděnost nebrání skutečnost, že již provedl procesní úkony směřující k rozhodnutí o věci samé. Opožděnost žaloby je totiž soud povinen zohlednit v každé fázi řízení o ní, když pro tento závěr svědčí jednoznačná dikce výše citovaného ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. Tentýž závěr vyslovil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 As 11/2005-72, který je publikován se Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 715/2005 a na www.nssoud.cz.
10. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
11. Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl soud ve výroku III. usnesení rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3 000 Kč, který bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.
12. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl rovněž o vrácení žalobkyni zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby v částce 3 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v ust. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. března 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.